

C/2024/5225

2.9.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 maja 2024 r. w sprawie T-630/21, Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu Dış Ticaret/Komisja, wniesione w dniu 17 lipca 2024 r. przez Çolakoğlu Metalurji AŞ, Çolakoğlu Dış Ticaret AŞ

(Sprawa C-498/24 P)

(C/2024/5225)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Çolakoğlu Metalurji AŞ, Çolakoğlu Dış Ticaret AŞ (przedstawiciele: J. Cornelis, F. Graafsma, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 maja 2024 r. w sprawie T-630/21, Çolakoğlu Metalurji AŞ i Çolakoğlu Dış Ticaret AŞ/Komisja;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 ⁽¹⁾ z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w ramach niniejszego odwołania oraz w postępowaniu przed Sądem w sprawie T-630/21.

Tytułem żądania ewentualnego wnoszą one o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem oraz kosztów postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu sześć zarzutów.

Po pierwsze, w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano część wprowadzającą art. 2 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) poprzez uznanie prowizji wypłaconej ÇOTAŞ za czynnik wpływający na porównywalność cen.

Po drugie, w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego i przeinaczono dowody poprzez uznanie, że wnoszące odwołanie nie stanowią jednego podmiotu gospodarczego.

Po trzecie, w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, przeinaczono dowody i błędnie zastosowano prawo do bycia wysłuchanym poprzez uznanie, że kwotę prowizji można było dostosować i że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu wysokości dostosowania.

Po czwarte, w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sposobu traktowania operacji zabezpieczających.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 238, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Po piąte, w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni stosownego orzecznictwa WTO poprzez stwierdzenie, że obliczenie kwartalne nie było konieczne.

Po szóste, w zaskarżonym wyroku Sąd przeinaczył dowody, którymi dysponował, poprzez uznanie, (1) że nie wykazano, iż zmiany w kosztach produkcji miały wpływ na porównywalność cen, (2) że wahania kosztów produkcji dotyczyły tylko jednego rodzaju produktu oraz (3) że nierównomierny rozkład odnosił się jedynie do 3 z 23 rodzajów produktów.
